



Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Præstandi Alimenta à Beneficiato Patronis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

- 6 Prior in data præfertur posteriori etiam si posterior in data prius suas præsentauerit literas.
 7 Gratia in beneficialibus titulum præstat.
 8 Dato concursu duorum habentium titulum eiusdem diei, & temporis eis convenientibus simul in adeptione possessionis, locus est electioni, seu gratificationi Canonorum, quibus dirigitur rescriptum.

In præcedentijs habetur ratio prioris possessionis.

- V**igilare est iuris axioma, quod qui prior est tempore sit potior in iure, l. 1. l. potior ff. qui potiores in pignore habeantur Hugo Donnellus eodem tit. inserto in suo tractatu de pignoribus, cap. qui prior. 54. de reg. iur. in 6. capit. si pro te cap. tibi qui gratiam de rescript. cod. lib. Paul. Castr. conf. 37. num. 29. & conf. 40. num. 6. lib. 3. Dec. consil. 224. num. 1. & conf. 689. num. 1. & 2. Surdus tractat. de alimentis tit. 1. quæst. 94. num. 15. Afflic. decif. 305. num. 3. Gregor. Lopez glos. 4. in l. 9. & glos. 3. in l. 12. tit. 15. par. 1. Nauar. consilio 5. num. 2. de maiorit. & obedient.
- 2 Rursus, qui primo dignitatem, vel officium assumptus est, reputatur dignior. Licet iunior sit ætate c. fin. 17. distinct. cap. statuimus cum concordantibus notatis per glos. ibi verb. primum locum de maior. & obed. cap. ultim. 75. distinct. cap. Episcoporum 74. dict. l. 1. ff. de albo scribendo Cels. Vrsillus in additionibus ad Afflic. decif. Neapolit. 1. num. 13. Portius instit. de bonorum possels. num. 12. Rebuff. in tract. nominat. quæst. 21. num. 4. & 5.
- 3 Ideo Doctor qui primo accepit Doctoratum alijs præfertur, vt tradunt Hieronym. Gratus conf. 116. num. 5. vol. 2. Marin. Frecc. in suo tractat. de feud. tit. quis sit Dux num. 41. Cels. Vrsill. vbi proxime num. 18. Ioan. Andr. in cap. signatioe 5. de rescriptis libr. 6. Io. de Ligna. in cap. capitulum Sanctæ Crucis de rescriptis Franc. Marzarius conf. 26. num. 13.
- Similiter, quia Gratus vbi proxime num. 6. dicit esse firmam iuris regulam quod dignitatem prius adeptus præferatur alteri, qui posteriori loco eandem dignitatem fuit consequutus l. 1. ff. de albo. scribendo l. 3. C. de Tyrionibus lib. 12. l. fin. ff. de fid. instr. Bald. Bart. Alex. Iason. Soccin. & Dec. in l. cum quid ff. si certum petat. Curia Pisana lib. 2. num. 3. & 6. Ioan. Monta. de authorit. Magni consilij num. 8. & in Canonicijs quod prius recepti præcedant postea receptos post Inno. in c. statuimus vers. item nota de maioritate, & obedientia vbi Felyn. num. 5. Cephal. conf. 644. num. 5.
- Et in consiliarijs, aut officarijs Regijs, quod ille qui primo fuit adeptus possessionem officij præferatur ei, qui primo habuit privilegium, Marin. Frecc. libr. 2. de subfeudis versic. quis dicatur Dux num. 44. Marcho Anton. Surgen. lib. 1. de Neapol. Illust. cap. 27. num. 40. Franc. Becc. conf. 192. num. 3. tom. 2. cap. 1. vbi DD. de maiorit. & obedient. Bald. in cap. cum olim notab. 2. de consuetudine Ruyn. consil. 19. numer. 9. colum. 1. Cassan. in cathal. glor. mundi par. 4. consider. 17. versic. & non solum Boer. in addit. tractat. de authoritat. magni consil. nu. 81. & 133. Rebuff. in tractat. nominat. quæst. 21. num. 4. Rota decif. 2. de consuet. & in nouis vbi additio Paul. Emil. decif. 357. numer. 2. par. 2. Hyeronim. Gonzal. ad regul. 8. Cancellariæ de alternatiua mensium in præmio §. 3. num. 23. & sequent. Vincen. de Franch. dec. 144. num. 1. pragmat. 3. de offic. Sac. Conf. Regni Neapol. Platea in l. 1. C. de proposit. sacri cubiculi Io. Andr. Georg. allegat. 35. num. 18. & 29. l. 1. ff. de albo scribendo l. 1. C. de silentiar. tex. in l. vnicuique C. de proxim. Sacror. in l. comperimus 13. eod. tit. li. 12. lex agentibus 4. C. de princip. agen-

ti in rebus l. 4. C. de privileg. eorum qui in sacr. palat. milit. libr. 12.

- 5 Et ita temporis prioritas facit gratiam meliorem, non priorem, vt patet ex notatis in cap. Duob. & cap. tibi, qui gratiam de rescript. in sexto. Federicus de Senis conf. 158. incip. viso puncto num. 5. latè Vincentius de Franch. decif. 62. num. 1. & seqq. facit l. 1. C. de consulibus vbi glos. verbo Ante ire, allegat. l. 1. C. de offic. præf. Prat. lib. 12. l. 2. l. vnicuique C. de proxim. fac. Scrin. l. ult. C. de Primicerio lib. 12. l. 1. §. inter. ff. de albo scrib. Nouell. Conf. 62. consil. l. Sancimus 4. C. de consulib. ibi, & in adoranda nostra purpura, vel in consequendis cunctis consulum honoribus, & privilegijs, ex anteriori tempore prouentionis ordinem sibi met nouerint vindicandum l. 2. C. de præf. præf. ibi: sit igitur sedes prior ante prouectis, locus conspectior, decernendi, loquendique facultas antiquior, cui est splendor adepti magistratus vetustior l. 1. Cod. de Preposit. sacri cubiculi, Fabius de Anna dicto conf. 47. num. 9. & seqq. & per totum ferè consilium.
- 6 Vt merito prior in data, posteriori præferatur, vt in dictis iuribus, & c. si a sede de præb. lib. 6. & pro Regula tradit in beneficialibus Imola in c. in nostra de rescriptis, Rebuff. in practica beneficiali in Concordata in forma mandati Apostolici, verbo datum, & in repet. cap. nulla de Concess. Præb. versic. 16. Quæritur in fine, Quod intantum est verum, vt etiam si posterior in data prius suas præsentauerit literas, nihilominus prior in data præferatur d. cap. tibi Qui gratiam de rescript. in 6. capit. cum cui de præb. eod. lib. & Doctores ibi.
- Rebuff. dicta glos. verbo datum, Dynus in Regula, qui prior num. 1. de reg. iur. lib. 6. Allegans capit. si pro te de rescript. in 6. & plures in idem allegat addit. ad Dyn. vbi proxime. Nanarr. conf. 10. de Maior. & obed. numer. 1. Et huic Casui quadrat Regula, supradicta. Quod prior in tempore sit potior in iure, cum gratia sit, quæ in beneficialibus titulum præstat qui autem est potior titulus est præferendus in possels. beneficii, vt tradunt Dec. consil. 220. numer. 1. Io. Bapt. Ferrett. conf. 27. num. 4. Menoc. de Adipiscen. possels. remed. 6. num. 42.
- Nec obstat Doctrina Ioan. Ignei in l. 1. §. Si cum omnes ff. de Senatufc. Syllan. qui per d. cap. duobus de rescriptis lib. 6. tenet. Quod dato concursu duorum habentium titulum eiusdem diei, & temporis, & convenientibus simul in adeptione possessionis, locus est electioni, seu gratificationi Canonorum. Quibus rescriptum, seu mandatum dirigitur, quem tex. in simili ponderauit Greg. Lopez in l. 2. tit. 15. par. 2. glosa 18. q. 5. & in l. 9. tit. 9. par. 6. glosa 3. ad finem, Paul. de Castr. in l. si quis tertium 8. §. si inter num. 2. ff. de legat. 2. nam tex. ille, & determinatio prædicta intelliguntur quando essent impetrantes pares in omnibus, & ipsorum gratiæ eandem datam haberent, vt constat ex Greg. & Paul.

PRAXIS PRÆSTANDI Alimenta à Beneficiato Patronis.

RESOLVT. CCLXXXIV.

- 1 Ecclesia tenetur præstare alimenta patrono egenti, & amplius procedere num. 2.
 2 Beneficianti debemus benefacere.
 3 Ecclesia dicitur mater pauperum.
 4 Ecclesia sciens patronum fame perire, si eum non subuenit tenetur de homicidio.
 5 Nihil interest, an occidat quis, vel mortis causam præbeat.

Patrono

Patrono Inopi debentur Alimenta.

Inter alias utilitates prouenientes ex fundatione, ad inopiam redactio debentur Alimenta; clarum enim est in iure quod Ecclesia alit patronum suum, si pauper sit, & egestate laboret, & idem in filiis ipsius patroni, est textus in cap. quicumque 16. quæst. 7. est text. cap. nobis, ubi notant omnes de iure patronat. & in utroque loco ponit glos. est etiam text. in c. finali. 10. q. 2. & in dictis locis ponunt etiam Doctores, hanc sententiam probant Alb. in rub. C. de alen. liber. Pau. de Citad. in tractatu de iure patronatu in 4. art. 6. parte num. 157. Lamberteng. in eodem tract. lib. 3. in 3. princip. quæst. in fin. Felyn. in cap. cum omnes num. 32. de conitir. Cassad. de iure patron. dec. 7. num. 2. Plat. in rub. C. de decurion. in fi. lib. 10. Ripa in lege cum filio num. 15. ff. de leg. 1. Bero. in cons. 5. num. 63. volum. 1. Duen. in reg. 187. num. 14. Cordub. in d. l. si quis a liberis §. fin. num. 20. & 28. ff. de liberis agnos. & procedit etiam si vnus sit rector, vel beneficiatus illius Ecclesiæ, vt probat. Bart. in dict. l. si quis a liberis §. sed alimentis post Dyn. ibi, & sequitur Paul. de Citad. loco prædicto num. 161. in fin. Oritur autem hæc obligatio a naturali ratione, secundum quam beneficiarius debemus beneficere cap. cum in officiis de testam. l. sed si lege §. consuluit ff. de petit. hære dit. Quæ ratio & si generaliter valeat apud omnes, tamen debet multo magis valere apud Ecclesiā, quæ dicitur mater pauperum c. ad Romanam Ecclesiā 2. quæst. 6. & nemini claudit gremium suum, sed omnes amplectitur tanquam filios l. liquet §. hoc igitur. Cod. de summa Trinit. & fide Cathol. & facultatum partem per ministris distribuit in pauperes cap. nobis, & cap. quarta 12. quæst. 2. c. decima 16. quæst. 1. lib. 2. C. de Episcopis & clericis, & dicit glos. in cap. fin. 1. 2. q. 1. quod res Ecclesiæ, & clericorum dicuntur esse pauperum, ex quo necessitatis tempore sunt eis communicandæ secundum tex. in cap. conuenior 23. q. 8. in c. sicut hi 67. dist.

Quæ omnia adeo vera sunt vt si sciens patroni indigentiam permittat eum fame perire teneatur de homicidio l. necare ff. de liberis agnos. & nihil interest an occidat quis, vel mortis causam præbeat l. si quis necandi C. ad leg. Cornel. de fidei. & dicitur malum committere, qui illi non occurrit, cum potest c. posse in dist. 86. c. quantæ de sentent. excomm.

RESOLVT. CCLXXXV.

- 1 Alimenta habent respectum ad dotem.
- 2 Dote perempta an debeantur alimenta vide n. 3. & 4.
- 3 Donatarius tenetur alere donatorem, si diues sit etiam ultra quam ferant redditus rei donatæ.
- 4 Obligatio antidotalis causatur, & contrahitur eo ipso quod patronus dotat Ecclesiā.
- 5 Cessante causam non cessat effectus consumatus.

Alimenta patronis an sint præstanda dote perempta.

Videbatur primo intuitu concludendum negatiue, cum alimenta habeant respectum ad dotem arg. text. in cap. nobis de iurepat. & consequenter dote perempta non deberi alimenta, quemadmodum dicimus, quod extincta re non debetur census, Bald. cons. 23. volum. 1. Couar. lib. 1. c. 12. Rodriquez de annuis redditibus q. 13. Felician. de censibus q. 17. n. 28. & seq. ubi refert hanc esse communem omnium sententiam.

Ceterum præfatis minimè suffragantibus contrarium resolucendum censui, vt conclusio supra firma-

ta, vt patronis agentibus debeantur alimenta iuxta terminos, nobis de iurepat. procedat etiam si fides data Ecclesiæ a patrono sit perempta, quia nihilominus Ecclesiæ subuenire tenetur patrono per d. e. quod voluit Bald. in l. 1. C. de iure Emphyt. ubi si donauit domum Ecclesiæ, vt me alat tenebitur Ecclesiæ, etiam si domus fuerit combusta, vel perierit, sequitur Crem. sing. 1. nam tradendo rem impleui contractum ex parte mea, & translato semel Dominio res perit Domino, non mihi. Hoc voluit in nostris terminis Cittad. in d. art. 4. num. 165. Ergo arbitror, hanc decisionem veram, sed non per supradictam rationem: sed quia ratio recepti beneficii durat etiam re perempta, ideo remanet semper antidotalis obligatio, vt videmus in donatario, qui tenetur alere donatorem, si diues sit, etiam ultra quam ferant redditus rei donatæ, vt tradit Ripa in l. fin. numero 165. C. de reuoc. donat. ubi declarat Salyceti dictum ibi, causatur autem antidotalis obligatio, & contrahitur eo ipso, quod patronus dotat Ecclesiā: proinde si cessat dos, vt quia res pereant non cessat effectus obligationis, qui erat consumatus. Cessante enim causa non cessat effectus consumatus l. fin. in princip. ff. vnde liberi l. inter stipulantem §. sacram. ff. de verb. oblig. Tiraq. in tract. cels. caus. lim. 12. cum ergo non res ipsæ sint in causa, quod Ecclesiæ alat patronum, sed obligatio oriatur ex donatione, licet cesset res: quia tamen non cessat ipsa datio, præstanda sunt alimenta. Et hanc ampliationem sequuntur Cyn. Ang. & Albert. in d. l. 1. C. de iure emphyt. Ias. in l. quominus num. 178. ff. de sum.

RESOLVT. CCLXXXVI.

- 1 Ecclesiæ an teneatur præstare alimenta patronis antequam probetur summa illorum egestas, & n. 2. & 4.
- 2 Quis dicatur pauper: quis inops.
- 3 Non dicitur pauper is, qui ex aliquo honesto exercitio vna cum patrimonio honeste viuere potest.
- 4 Non est indecorum alicui exercere artem, quam sui maiores exercuerunt.
- 5 Ecclesiæ ex quodam gratitudinis iure patronum indigentem alere tenetur.

Patroni vt alimenta consequi valeant summam egestatem probare debent.

In præfata questione respondi cum decisione Rotæ in vna Regiensi prioratus prima Iulij 1596. coram Penia, cuius tenor est videlicet.

Iussit Rot. Pater D. meus Mellinus, coram quo ista causa pendeat strictè disputari, an probaretur paupertas ob quam Domini de Taccolis prætendebant sibi de redditibus istius prioratus alimenta præstari, & vtraque parte informante die 5. Iul. Rotæ resoluit. Ecclesiā non teneri ad alimenta præstanda ex eo, quod debuisset probari summa patronorum egestas, quæ necessaria quibusdam visa est, ad effectum, vt patronis alimenta sint præstanda c. quæcunque ubi glos. in verbo ad inopiam vers. istud autem intelligas 16. q. 7. & c. nobis de iure patron. Bald. in l. fin. C. de reuoc. donat. Corn. in l. si quis a liberis §. solent. nu. 20. & 25. ff. de lib. agnos. Lind. tract. tit. 1. q. 54. num. 5. & 15.

Neque ex eo quod fundator in fundatione istius iuris patronatus de anno 1570. dixerat, quod si aliquis ex parentibus suis veniret ad inopiam ab Ecclesiā se fundata reciperetur, & sustentaretur, quasi propterea voluisset, quod patroni successores non aliter alimenta consequerentur, quam probata inopia, quæ multo maiorem indigentiam, quam paupertatem videtur significare, cum pauper dicatur, qui parum habet

habet in bonis, inops verò, qui nihil possidet Archid. in c. quo iure 8. dist. Paul. de Cast. in l. quod de pauperibus num. 4. C. de Epif. & cler. maior pars Dominorum omnia ista scrupulosa, & minus secuta diffidentia sentiebat sufficere probare talem paupertatem, quæ consideratis circumstantiis bonorum, personarum, & rerum postulare videatur esse locum præstationi alimentorum.

Sed ex eo, quod in hac facti specie non videbatur probata talis paupertas, nam respectu Cæsaris Patris Antonij Mariæ, & Achillis testes probant illum possidere bona valoris Scut. 2000. istos vero de Tacculis qui modo agebant ad alimenta possidere etiam bona valoris Scut. 1000. & habere redditum ultra domum Regij 30. Scut.

In specie autem Achillem habuisse d. simplicia beneficia Scut. anno. 40. & insuper illum inseruendo in Hospitali S. Iacobi Incurabili de vrbe præter mensuram salarium alimenta inibi consequutum, probat testes, ex quibus apparebat cum nec inopem, nec pauperem ad hunc effectum dici potuisse.

Propterea respondendo Ant. & Gaspar. non videbatur probata paupertas, quia testes super 7. & 12. interrog. fatebatur illos ex aliquo honesto exercitio, vñ cum patrimonio competenter viuere potuisse, & tertius testis super 10. interr. dicebat che le famiglie quali haueffero li sopradetti beni, e con l'industria loro acquistaffero qualche cosa potriano viuere in Reggio honestamente. Vnde cum Cæsar. pater exercuerit artem, honestè quoque eandem ipsi poterant exercere, & de Io. Mariæ dicebatur, potuisse illum incumbere arti notariatus, quam auus eius, & proauus exercuisse dicebantur, iste enim artes, & exercitia honesta reputantur, & honoratis ciuibus dignarijs verò Notariatus, quod sit honesta, & viris ciuilibus apta, deponant testes pro Tacculis super 2. interrog. Vnde non erat eis indecorum exercere artem, quam sui maiores exercuissent Cordub. in d. l. si quis a liberis §. sed si filius num. 129. Rol. confil. 54. n. 78. lib. 2. Ex quibus inferebatur, quod licet Domini de Tacculis esset nobiles (quod non negatur) imò facillè concludi videbatur, ex dictis testium, & præsertim ex tam antiqua iurispatronatus fundatione, & ratione nobilitatis aliquod eis foret indulgendum cum maioribus alimentis nobiles, quam ignobiles indigeant, in hac tamen facti specie ex supradictis fuit conclusum, non fuisse locum præstationi alimentorum: satis enim erat, ut si non possunt nobiliter viuere, congruè tamen viuerent, præsertim cum Ecclesia ex quodam gratitudinis iure patronum indigètem alere teneatur Calsad. dec. 3. de iure patr. Abb. in d. e. nobis num. 6. Card. in d. l. si quis a liberis §. solent. num. 20. Port. de aliment. c. 11. num. 5. Boer. tract. de inop. debit. c. 17. num. 7.

An autem ex eo quod redditus istius essent pingues, & isti de Tacculis habebant forores nobiles aliquid ex eis foret pro dotibus assignandum, ex quo bona illorum propria non erant sufficientia pro dotibus, sed solum pro victu ordinario quotidiano, non erat præsentis speculationis.

RESOLVT. CCLXXXVII.

- 1 *Causa præstandi alimenta patronis, est egestas, & quando dicatur egestas, & quæ requirantur. n. 2.*
- 2 *Tunc alendus est patronus quando tendit ad magnam paupertatem.*
- 3 *Extrema inopia etiam dicitur quando quis non habet alium sibi de iure obligatum ad alimenta præstanda.*
- 4 *Ecclesia non solum patronum, sed filios, & familiam egentes tenetur alere.*
- 5 *Ecclesia tenetur de homicidio si patronum egentem perimit fame perire.*

7 *Ecclesia non tenetur vniuersitatem alere quæ sit patrona, sed solos rectores.*

An si vniuersitas sit patrona sit alenda, an verò sufficiat alere Syndicos vniuersitatis.

1 *Causa præstandi alimenta patronis est egestas, & proinde restringitur dispositio cap. nobis de iure patronat. vt procedat quando patronus summa laborat egestate, ita voluit glos. fin. in cap. quicumque 16. quæst. 7. quem sequitur Bal. in l. fin. C. de reuoc. donat. Summa autem egestas est quando is non habet de proprio, nec potest viuere ex industria, & non extat persona, quæ de iure compelli possit ad præstandum alimenta quemadmodum declarat Bar. in l. si quis a liberis §. item rescriptum ff. de lib. agnosc. vbi inquit appellari summam necessitatem quando nullus extat, qui teneatur alere per l. qui duos ff. de reb. dub. Sed Cittadin. in tract. de iure patr. in 4. artic. 6. part. numer. 158. dicit etiam tunc alendum esse patronum, quando tendit ad magnam paupertatem, quia dicitur ad inopiam redactus, qui non potest viuere secundum statum suum. Afferit simile de marito vergente ad inopiam, allegat etiam patrem teneri ad alendum, etiam qui posset ex industria seipsum alere exercendo artem infamem, vel indecentem, cum tamen non sit in extrema necessitate. Ego tamen intelligo extremam inopiam, non quia aliter alii non possit honestè, sed quia etiam non habeat alium sibi ad alimenta obligatum, quo casu si habeat patronus uxorem patrem, vel alium non petit alimenta ab Ecclesia.*

2 *Quod amplia vt non solum patronum, sed etiam filios, & familiam teneatur Ecclesia alere c. filijs, & c. quicumque 16. q. 7. Lambert. in tract. iur. patron. lib. 3. q. 3. princ. art. 6. num. 2. & 3.*

3 *Amplia etiam vt Ecclesia in tantum teneatur, quod si sciens patroni indigentiam permittat eum fame perire, teneatur de homicidio Io. necare ff. de lib. agnosc. & nihil interest an occidat quis, vel mortis causam præbeat l. si quis necandi C. ad leg. Corn. de Sicar. & dicitur malum committere, qui illi non occurrit cum potest cap. pascæ dist. 86. cap. quantæ de sent. excom. ponit in proposito Cittadin. loco supra allegato num. 164.*

4 *Et propterea censeo, ex Surdo de alimentis libro primo, titulo primo, quæst. 58. quod Ecclesia non teneatur vniuersitatem alere, quæ sit patrona, sed solos Rectores vniuersitatis secundum Archidiaconum in capitul. si plures 16. quæstione septima, & quia ibi perfectè loquitur, non prosequar.*

RESOLVT. CCLXXXVIII.

- 1 *Excommunicatus non priuatur beneficio, sed fructibus.*
- 2 *An fructibus etiam perfruatur excommunicatus quando non habet vnde aliunde viuatur, & amplia num. 3.*
- 3 *In causa egentia non obstat contemptus clauium, qui tali subsidio indignum reddit excommunicatum, & quando procedat num. 5.*
- 4 *Etiam familiam excommunicati est alenda de fructibus beneficij.*

Patrono excommunicato inopia, an debeantur alimenta.

1 *Excommunicatum non priuari beneficio, sed quidem illius fructibus tradit glosa ad cap. patoralis §. verum de appell. Ripa, & alij ad capitul. primum de iudic. Sed contingit dubitari, nunquid in subsidium fructibus beneficij perfruatur excommunicatus, quando aliunde viuere nequit, & alias fame periturus esset Cardin. ad Clem. vt hi quæ de atar.*

ætat. & qual. Præposit. ad cap. præter hæc num. 9. quæst. 3. dist. atque alij relati per Franc. Marc. decif. 881. par. 2. & per Surd. tract. de aliment. tit. 1. q. 82. concludunt affirmatiue etiam si ea propria culpa in-
 3 excommunicationem incidisset; intellige si sit in extrema necessitate: instar suspensi; vel etiam depofiti, ne is excommunicatus cogatur in cleri vilipendium, & opprobrium mendicare, & quia semper haberi debet ratio ne egeat l. inter eos ad fin. ff. de re iud. & arg. l. stipendia C. de execut. rei iudicat. Idem Franc. Marc. quoad suspensos, vel depofitos dec. 881. par. 2. Rodriguez tract. de quæstion. regul. numer. 1. quæst. 23. artic. 4. vbi refert duas species degradationis 5. verbalem, vt depofitio ipsa, & actualet, vt in pontificali fol. 188. & 190.

4 Nec obstat præsumptus contemptus clauium, qui cum tali subsidio indignum reddit glof. vlt. ad d. §. verum postea quam non curat pœnitere cum possit: nec absolutionem petere. Quoniam is obiectus procedit in contumace per annum pro crimine, & in excommunicatione infordecens ultra tempus ei præfixum ad redeundum ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ à quo remotus fuerat: vel militat in anathematizato, aut aliter de hæresi suspecto capitulo cum contumacia de hæret. in sexto, & Franc. Marc. dicta decif. 881. numero decimo tertio Fel. ad cap. Apostolicæ col. quinta de except. & Couarru. variar. resol. libro tertio capitulo decimo tertio. Quia amplius beneficiati
 6 familiam post eius depofitionem suspensionem, vel excommunicationem de beneficij fructibus alendam esse scribit glof. & Præpos. ad capitul. studeat distinctione 50. & Archid. ad capitulum penultimum de cler. non resident.

RESOLVT. CCLXXXIX.

- 1 Patrono debentur alimenta ex iuris dispositione, & est obligatio naturalis.
- 2 Si dos perempta sit etiam Reftor tenetur patronum alere de alijs bonis acquisitis, & num. 3. & amplia procedere num. 4.
- 5 Ius patronatus non potest illicitè donari sine consensu Papæ.
- 6 In donatione iuris patronatus an sufficiat consensus Episcopi.
- 7 Ius alimentandi numquam censetur donatum, quia coheret personæ.
- 8 Donanti, & non donatario debentur alimenta à Reftore.
- 9 Subuentio debetur domino ratione domini.
- 20 Patronus pro conseruatione iuris patronatus non tenetur ad nulla onera de suo proprio, sed expensis ipsius ecclesiæ.

Patrono debentur alimenta à Reftore etiam si illud alteri donauerit.

- 1 Patrono debentur alimenta ex iuris dispositione, vt patet in cap. nobis vbi Abbas, & ceteri de iure patronat. cap. quicumque 16. quæst. 5. ista obligatio est naturalis, vt beneficiati cum egerint beneficiamus l. sed si lege §. consultuit, & ibi notat ff. de petit. heredit. quæ adeo est efficax, vt etiam si dos donata perempta sit adhuc Ecclesiæ, vel Reftor, qui post donationem, & præsentationem alia bona acquisierit teneantur de alijs bonis acquisitis Patronum alere Paul. de Cittadin. in tractatu de iure patronat. articulo quarto quæstione nona numero 17. allegat Bald. in l. 1. numer. 9. C. de iure.
- 3 Emphyteot. ergo in prelacione alimentorum ab Abbate, vel Reftore non solum reddituum Ecclesiæ ratio habenda est, sed etiam reddituum propriorum

postea acquirentium, & qui super eo ad quod est naturaliter obligatus controuersiam mouet dicitur propriè ingratus. Item de præstatione alimentorum Patrono pauperi latè scribit Lambercin. de iure patronat. lib. 3. in 3. quæstione principali articulo 6.

- 4 Quæ conclusio precedit deueniendo ad casum præpositum etiam, quod Patronus inops donauerat iure patronatus, nam possunt consequi hæc alimenta à primo Reftore, & ratio est, quia iure patronat. licitè donari non potest sine consensu Papæ dicto capitulo nobis §. ceterum, & ibi glof. In ver. vel de sua iurisdictione. versicul. vel tempore, & ibi Hostiens. columna secunda super dicta Glof. de sua iurisdictione, & ibi Ancharan. numero decimo sexto versic. si vero quærat de Prelato Abb. numero nono. Ancharan. in c. Sacro sancta numero tertio versic. item opponere de electione Paul. de Cittadin. in dicto tractatu parte tertia caut. 1. numero 71. versic. laicus autem & caut. 29. numero decimo tertio versiculo sed ex reservatione speciali, & magis clarè parte dicta numer. 17. versic. decimo quarto Rocch. de Curte in tractatu de iure patronatus versiculo in Ecclesiâ numer. 3. versiculo limita tamen, licet ipse putet sufficere consensum Episcopi quod alij non sequuntur Lambercin. de iure patronatus libro secundo parte prima quæstione quinta principal. articulo primo numero 10. & sequen. vbi quod non sufficit consensus Episcopi, & laicus iure patronatus competere possit ergo donatio nulla est ipso iure. Ideo non est exceptio excludens ius donantis propterea allegari non potest Paul. de Castro in leg. cum seruum num. 2. versic. solue ius tertij. Cod. de seru. fugitiuis.
- 5 Sed quatenus donatio subsisteret ius alimentandi nunquam censetur donatum, quia coheret personæ Patroni præsentantis inseparabiliter: Abb. in capitulo præterea de iure patronatus, & donatio semper præsumitur facta deducto ne egeat, & in his terminis, quod donanti, & non donatario debeantur alimenta à Reftore, dicit glof. notabilis in dicto capitulo considerandum 16. quæstion. septima, & Lambercin. dicit quod si donatarius est Diues tunc primo Patrono donanti, & Pauperi alimenta debentur in tractatu de iure patronatus in 13. articulo 3. quæst. principal. lib. 3. fol. 14.
- 6 Neque valet argumentum de subuentione, quæ debetur à Vassallis Domino immediato, & non Regi ex allegatis per Annam in suo singul. 11. & per Scradet. In tractatu de feudis parte 10. sect. 2. numero 48. adhuc suffragium quæ præbatur Patrono à Reftore, quia subuentio debetur Domino ratione domini Freccia in lib. 2. de sub feudis in secunda autoritate & Patronus nullum ius proprietatis habet super iure patronatus Paulus de Cittadin. in d. art. 4. numero 23. & debentur alimenta tantum Patrono Pauperi capit. quicumque, & dicto capitul. nobis. Nec hoc suffragium debetur, ex quo Patronus teneatur ad aliqua onera pro conseruatione iuris patronatus, quia ad
 10 nulla onera tenetur de suo proprio, sed expensis ipsius Ecclesiæ, vt dicto art. 4. proxime citato, sed tantum debetur in recompensam obligationis naturalis, vt dixi, quæ ratio remanet, & concludit etiam si alteri donauerit.

RESOLVT. CCXC.

- 1 Patrono agenti pro alimentis, & pensionarius pro pensione quis est preferendus, vide num. 4.
- 2 Pensionario competit personalis, & Hypothecaria actio.
- 3 Beneficiatus acceptans beneficium videtur se obligare ad omnia onera posita in illo beneficio.
- 5 Ecclesiâ dicitur mater pauperum, & bona clericorum sunt pauperum num. 6.

An

An patronus pro consequitione alimentorum præfatur Pensionario.

Grauis fuit controuerfia in quadam causa apud me ventilata an Pensionarius pro consequitione suæ pensionis possit agere, & veniat præferendus Patrono agenti pro alimentis contra Rectorem beneficiatum, & pro parte pensionarij adducebatur dicto pensionario competere duplicem actionem scilicet personalem, & hypothecariam, vt tradit Bellamera decisio. 168. Caputaquens. in decis. 13. parte 1. vbi beneficiatus acceptans beneficium pensione grauatum videtur quasi contrahere, & obligare se ad onera posita in illo beneficio, & obligatio personalis oritur ex quasi contractu §. omnium in Institut. de action. Guido Papa quæstione 576. Ripa quæst. 51. in tractatu de pension. vbi alios refert.

Cæterum supradictis minime suffragantibus contrarium resoluendum censui, ex eo quod ista obligatio est naturalis, vt beneficienti cum egerit beneficium leg. sed si lege §. consuluit, ibi not. ff. de petit. hæredit. quæ ratio, & si generaliter valeat apud omnes, tamen debet multo magis valere apud Ecclesiam, quæ dicitur mater pauperum cap. ad Romanam Ecclesiam secunda quæstione sexta, & nemini claudit gremium suum, sed omnes amplectitur tanquam filios l. liquet §. hoc igitur. Cod. de summ. Trinit. & fide catholic. & facultatum partem per ministros distribuit. In pauperes capitul. nobis, & capitulo quarta 12. quæstione secunda, capitul. decimo. 16. quæstion. prima lege secunda Codic. de Episcopis, & clericis, & dicit glossa in capitulo final. 12. quæstione prima quod res Ecclesiæ, & clericorum dicuntur esse pauperum, ex quo necessitatis tempore sunt eis communicandæ secundum textum in cap. conuenior vigesima tertia, quæstione octaua in capitulo sicut hi 67. distinct. qua ratione videtur superfluum esse quæstionem, si enim Ecclesia cuiunque egeno tenetur subuenire, ad quid quærere an teneatur erga Patronum, quam erga alium, a quo nihil recepit gloss. in capitulo penultimo de Iure patronatus, & ordinata charitas magis dirigitur in eos, a quibus recepimus beneficium, quam in alios. Ideo glossa in capitulo nobis de iure patronatus dicit, quod pinguiora alimenta dabantur Patrono quam soleat Ecclesia alijs dare, sequitur Cittadin. dict. numer. 157. Abbas in dict. cap. nobis numer. 6. vbi addit, quod patrono datur actio contra Ecclesiam.

Et in proprijs terminis adducitur text. in capit. piæ mentis decimasexta, quæstione prima, quem ad hoc allegat Gamb. de authoritate legati a latere nu. 69. vbi quando eueniat casus alimentorum pensio non nocebit.

RESOLVT. CCXC.

- 1 Debetur alimenta patrono pendente lite super iure patronatus.
- 2 Filio etiam pendente lite super hæreditate faciendæ est prouisio de alimentis.
- 3 Idem procedit in nepote, pronepote, & alijs descendenti- bus a testatore, & procedit etiam si lis pendeat de alimentis præstandis.
- 4 Soror litigans cum fratre, & petens legitimam paternam, debet habere alimenta sicut fratres, & alij successores num. 5.
- 6 Mercatori extero si ei capiantur bona, fit prouisio alimentorum pendente lite, & quando non habeat locum num. 7.
- 8 Pupillus vbi contra patrum patris hæredem agit debet habere alimenta.
- 9 Vxor accusata de adulterio lite contestata debet habere

alimenta. Idem si alter ex coniugibus litiget super matrimonio dirimendo num. 10. & quando agit remedio l. si constante num. 12.

- 11 Executio sententia alimentorum non retardatur per appellationem.
- 13 Carceratus non habens vnde se alat, debet alii a creditore lite pendente.
- 14 Monachus litigans cum Abbate debet habere alimenta.

An alimenta debeantur patrono pendente lite super Iure patronatus.

Dixi consultus affirmatiuè, & sic quod debeantur alimenta in tali casu motus, quia de iure clarum est, quod pendente lite super hæreditate paterna faciendæ fit filio, vel filia petenti hæreditatem patris prouisio de alimentis ex tex. in l. qui de inofficioso, ibi, vt interim possideat si. de inofficioso testamento, & l. si instituta ff. eodem titul. Afflicti. in decis. 11. vbi etiam firmat ex decis. Rotæ in Nouis 2. de iudicijs, & secundum Couarr. in lib. practicar. quæstionum capitulo sext. versic. quantum, idem dicendum est in potestate, & alio quouis descendente a testatore, & prædicta conclusio procedit etiam, quod lis versetur, & pendeat de alimentis præstandis Ludouic. in decis. 46. numero secundo, & tertio Gabriel. consil. 25. numero decimotertio, & decimo quarto: hinc foror, litigans cum fratre, & petens legitimam paternam debet habere alimenta Cephal. consil. 117. numero septimo Ludouic. in decis. 46. numero tertio: hinc fratribus, & alijs successoribus ex testamento non raso, nec cancelato, vel ab intestato, quoties ex aduerso negatur bona illa quæ petuntur ad mortem vsque fuisse a defuncto possessa, vel eorum dominium illum habuisse, donec mortem obierit eis alimenta debent præstari pendente lite: Couarru. pract. quæstionum capitulo sexto numero sexto versic. nec tamen negauerim, & prædicta conclusio quod alimenta debeant præstari filio, & filia inopi petentibus hæreditatem patris pendente lite, procedit etiam in prima instantia, etiam nulla sententia adhuc lata, prout firmant Afflicti. in decisione decima, & decisione vndecima. Cephal. consil. 117. numero quinto Couarru. pract. quæstionum capitulo nono numero nono Ludouic. in decisione quadragesima sexta, numero septimo, vbi quod bona confiscantur, & interim iudices capiunt bona ipsius, tunc eis debet fieri prouisio, vt ex illis bonis saltem pendente processu alatur, & iudex aliquam pecuniam pro alimentis eius capi in singulo annos iubebit, argum. leg. ait prætor in fin. & l. filius ff. de iure deliberan. Rebuff. de sentent. prouision. in præfation. num. 113. & 114. hinc clerico suspensio a beneficio debet interim fieri prouisio cum fructibus ipsius ad vite subsidium, si nihil aliud possideat cap. prætextit, & ibi Prapof. colum. 2. d. 32. Rebuff. de sentent. prouision. numero 110. hinc collegiatus si de facto a Collegio fuerit expulsus debet pendente processu alii, & prouisio illi fieri si sit pauper. Bologn. in auth. habita C. ne filius pro patre Rebuff. vbi supra num. 115. hinc Mercatori extero si ei capiuntur bona pendente lite fiet prouisio, vt ex his bonis alatur, si aliunde facile non posset alii nisi mercator illa bona surripuisset, vel deliquisset Couarr. practicar. quæst. cap. 6. num. 4. versic. vnde apparet, vbi dicit quod alimenta litiganti pauperi ex bonis, quæ ei ablata fuerunt, & quæ præsumebantur ipsius etiam propria, quæ ipse possideat, quibus priuata authoritate fuerat spoliatus, & denique ipsi restituantur, si fideiussores dedisset, & tamen non datis fideiussores non restituantur, hinc pupillus

- 3 pupillus vbi contra patruum patris heredem agit querela inofficiosi testamenti si pauper sit debet habere alimenta l. qui de inofficio & l. si instituta §. de inofficio ff. de inofficioso testamento Cephal. consilio 714. numero primo volum. quinto, Couarru. pract. questione capitulo sexto, numero nono, & quando de alimentis agitur, etiam pendente lite, & processu alimentorum alimenta interim debentur Rebuff. ad consilium Gallia: tomo primo de sent. pro. uis. articulo primo glos. 2. numero 29. Ludouic. in. decision. 48. numero secundo, & sequent. Cephal. consilio 127. numero decimo volum. primo Gabriel. consilio 25. numero 13. & 14. Couarr. pract. quaestionum capitulo 6. numero octauo hinc videmus in vxore, quae si contingat accufari ex capite adulterij commissi, & lis contestatur, lite pendente alimenta debentur capitulo ex parte in fine de accufat. Afflict. decis. 10. vbi sic bis decisum in Sacro Concilio refert Triufan. in decis. 16. libro secundo numero 6. Valaf. decis. prima numero 4. vbi sic feruari in illa Curia testatur, & pari quoque modo dicit si alter ex coniugibus litiget super matrimonio dirimendo poterit lite pendente petere alimenta sibi, & litis sumptus decerni ex sententia Abb. in dicto cap. ex parte num. 10. de accufat. cuius alimentorum sententiae executio
- 11 per appellationem interpositam non retardatur Bal. in l. mala numero fin. ff. de aliment. & cibariis legat. Aretin. consil. 97. numero fin. Gramat. consil. Ciuil. 146. num. 14. & quoque mulier agens remedium l. si constante ff. solut. matrim. interim dum lis pendet recte postulat alimenta, & litis sumptus ex bonis sibi dari quemadmodum voluit Cyn. in leg. vbi adhuc numero 14. Codic. de iur. dot. Bero. in capitulo neganti num. quadragesimo quarto, & quadragesimo quinto, de vfur. & deducitur ex l. fin. de ordin. cognit. vt etiam videmus cum creditor ex causa Ciuili facit aliquem
- 13 pro debito carcerari, & carceratus non habet vnde se alat, nam actor subministrat reo alimenta lite pendente iuxta glos. in leg. fin. in verbo agnoscere C. de erogat. milit. annon. Alex. in leg. sanctam numero 3. ff. de rerum diuis. Angel. in leg. minime Cod. de
- 14 appellat. & in Monacho litigante cum Abbate, quod Abbas teneatur praestare alimenta etiam si Abbas inquirat contra monachum dixit Abbas in capitulo; cum contingat columna decima quarta versicul. quod ergo formam de foro competenti Cephal. consil. 714. num. 431. vol. 5. Socin. Iun. consilio 8. numero 2. vol. 3.

RESOLVT. CCXCII.

- 1 Patrono inopi sunt praestanda alimenta, quod amplius vt num. 2.
- 3 Emptor agens redhibitoria tenetur omnino restituere actori ne dum fructus, sed etiam id quod habuit a venditore.
- 4 Alimenta quaesita mulieri pro eius ventre non repetuntur nisi per calumniam.

Alimenta lite pendente praestita patrono inopi an si succubuit restituenda sint.

- 1 Clarum est vt pluries dixi, patrono inopi esse praestanda alimenta, vt probat tex. expressus in c. nobis de iure patronatus, quare fuit dubitatum an si succumbat teneatur illa restituere, in quo articulo dicas, quod alimenta lite pendente praestita, si author succubuit restitui non debent secundum vnam opinionem, quam tenuerunt Afflict. dec. 152. n. 4. Masluer in pract. tit. de posses. n. 19. fol. 35. col. 3. Molina lib. 2. c. 16. n. 42. & 43. Surd. de alimentis tit. 1. q. 124. n. 5. fol. 94. & Aluarus Valafcus consult. 1. n. 7.

Aloyf. Ricc. Praxis. Pars I II.

- 2 Sed verior videtur alia opinio contraria, pro qua sunt Couar. pract. quaest. cap. 6. num. 7. vers. 4. ex his Carduba de liberis agnoscendis l. si quis a liberis §. si vel parens n. 54. & nou. Alex. Raudensis in consil. 60. n. 102. vers. quae cum ita sint.

Et hanc opinionem dicit Couar. esse receptissimam & veriolem, & quod nunquam contrarium vidit feruari.

- Pro qua ponderatur primo text. in l. cum autem §. cum redhibetur mancipium ff. de edil. edict. vbi emptor si redhibitoria egerit tenetur omnino restituere actori nedum fructus, sed etiam id quod forte habuit a venditore, ex quo mancipium venditum tardius consequutus fuit.

Secundo facit quod alius pauper semper litigat, vt saltem expensas consequatur, quod restituere non tenetur.

Et licet pro contraria opinione afferatur text. in l. 1. §. interesse. ff. si mul. ventris nom. vbi alimenta

- 4 praestita mulieri pro eius ventre non repetuntur, nisi per calumniam alia sit, tamen respondetur, quod ibi est casus specialia in ventre mulieris alitae, & ita in specie respondet Couar. d. c. 6. numero 7. vers. quoniam, & textus.

RESOLVT. CCXCIII.

- 1 Alimenta debentur patrono deductis oneribus appositis in beneficio, sed vide contrarium n. 2.
- 3 Generaliter in omni materia sunt onera deducenda.
- 4 De Ecclesiasticis beneficiis pensio debetur deductis oneribus.
- 5 Nemo tenetur propriis stipendiis militare.

Alimenta an debeantur patrono deductis oneribus appositis in beneficio.

- Fuit commissio mihi causa a quodam Illustris. ordinario, in cuius causa discussione inter cetera dubitabatur si patrono deberentur alimenta a Rectore deductis oneribus in ipso beneficio appositis, & prima consideratione videbatur affirmatiue concludendum, si quidem ius petendi alimenta patronis generaliter, & indistincte fuit concessum, vt dicit text. in cap. nobis de iure patronat. igitur absque aliqua distinctione esse eis impartienda.

- Ceterum in casu proposito censui contrarium, esse scilicet deducenda onera in dicto beneficio apposita, si quidem generale est in omni materia onera esse deducenda, vt voluit Bald. in consil. 23. volum. primo. Alexand. in consil. 333. volumine secundo, & Dec. in consil. 15. volum. primo, prout in simili traditur de Rectore, qui & si de iure obligetur ad refectorem capitulo primo, & text. in capitulo de his de Ecclesijs edificandis late Valaf. libro secundo iuris consultationum consult. 1005. tamen id intelligitur deductis oneribus, vt decilum refert Cappell. Tolos. in decision. 500. referens supra dictam conclusionem procedere deductis necessarijs, quibus non tenetur se priuare vt conuertat ad Ecclesiae reparationem, ex quo ordinata Charitas incipit a se ipso leg. praefes Cod. de seruitutibus, & aqua cap. non satis 88. distinction. & ad comprobationem etiam supradictae conclusionis adducitur illud, quod pariter traditur communiter perscribentes in capitulo vnico, vt de Ecclesiasticis beneficijs pensio debeatur deductis oneribus, prout decilum refert Verall. in decisione 333. par. 3. sicut dicimus in soluenda congrua Rectori, quo casu habetur ratio onerum Cassador. qui pariter in Rota decilum refert decisione decimanona de praebendis, & dignitatibus, quorum omnium decisionum. Ratio illa iudicio meo assignari potest, quoniam nemo tenetur proprijs stipendijs militare l. si quando

N

Codic.

Codic. de testibus cap. cum in officiis de prescriptionibus latè Cachet. in decif. quadragesimaquinta.

RESOLVT. CCXCIV.

- 1 *Alius debet esse cibus pauperum, & rusticorum, quam diuitum, & nobilium.*
- 2 *Quod dicitur de cibis hoc de vestitu, & apparatu domus.*
- 3 *Intellectus Concilij Tridentini.*
- 4 *Quæ dicatur suppellex honesta.*

An sit habenda ratio Nobilitatis in præstatione alimentorum patronis.

CVM nulla lege sit hoc determinatum relinquitur Iudicis arbitrio, vt in specie scripsit Molina in d. disput. 45. colum. 4. verſ. his ita constitutis, qui subiungit habendam esse rationem qualitatis beneficii, & quantitatis reddituum, ob quæ permilsum est beneficiato habere maiorem, splendidiorem quæ familiam, atque ita plus in suam congruam sustentationem infumere: quis enim (inquit Mol.) dicat tantum fas esse infumere de fructibus sui beneficii in suam congruam sustentationem Canonico quantum Episcopo eiusdem Ecclesiæ, aut quantum decano si longo intervallo redditus decanatus illius Ecclesiæ superant redditus simplicis canonicatus: ita Menoch. in casu 169. num. 2. quod & si iudicis arbitrio relinquitur qualitas, & quantitas alimentorum præstandorum, pupillo, & infanti, habendam tamen esse rationem, qualitatis pupilli, & quantitatis reddituum bonorum ipsius pupilli, & num. 14. dixit, quod quando Episcopus promouet aliquem ad sacros ordines, & ei tãquam pauperi prouideri debet, vt habeat unde se alat alimentis taxanda cum habita ratione qualitatis promoti, reddituum Ecclesiæ idem sensu præpositus in cap. clericos in fin. 1. q. 2. & verè eiusdem sententiæ fuit D. Thomas in 2. 2. q. 32. art. 10. ad 3.

Et Diuus Augustinus in sermon. 41. de sanctis admonuit: alias esse debere escas diuitum, & alias pauperum, & ex nostris Accurs. in l. idemque §. Labeo ff. mand. & in l. seruis vrbani de legat. 3. scripsit

- 1 *rusticos non vti cibis delicatis, sed cateo, cepis, fabis, & similibus, nobiles verò diuitesque delicatis vesci, & traditionem hanc ad rem Menoch. M. Antonius Marfilus in tract. de Eccl. redditibus cap. 29. numero septimo, & alijs ego ipse comprobauim in commentarijs de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 157. numero 16.*
- 2 *Quæ de cibis dicta sunt intelligi etiam debent de vestimentis, ac de apparatu domus, quæ omnia ad hominem sustentationem necessaria sunt, & quæ alimentorum nomine contineri scripsit in dicta præsumptione 157. num. 13. hæc enim sunt pariter pro conditione, & qualitate beneficiarij æstimanda Iudicis arbitrio sicuti scripsit in dicta præsumptione 157. num. 18. & ex his declaratur Sac. Concil. Trid. sess. 35. capitulo primo de reſor. quo constitutum est, vt Episcopi, & ceteri beneficiarij non solum honesta, suppellectili, & mensa, ac frugali victu contenti sint; verum etiam in reliquo vitæ genere, ac tota eius domo caueant, ne quid appareat quod à sancto instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei Zelum, ac vanitatum contemptum præferat. Hactenus Sacrum Concilium declaratur, vt non tollat quominus pro diuersitate beneficiorum reddituum, & aliarum circumſtantiarum beneficiarius vnus amplio-rem splendidioremque possit habere familiam, & lautio-rem mensam, præstiosioreque, ac splendidiorem suppellectilem. Quæ autem dicatur modesta suppellex, & frugalis victus, & mediocris familia, iudicis arbitrio relinquitur, vt in specie tradit Mol.*

in dicta disput. 145. col. 5. verſ. secundum est. Non enim hoc Iur. definitum est, nec etiam definiti potuit, cum à personarum, & reddituum varietate totum pendeat, iudex autem prudens, & circumſpectus iudicabit aliam esse mensam, & suppellectilem Cardinalis, aliam Episcopi, aliam Canonici, sicut doctè, & accuratè explicat in præcipato loco Mol. qui alia plura de hac sustentatione, & alimentis beneficiariorum scribit, quæ non prosequor, cum apud cum facile legi possint.

PRAXIS PRÆSTANDI CONSENSVM
Episcopalem in Donatione iuris patronatus.

RESOLVT. CCXCV.

- 1 *Ius patronatus non pertinet ad laicos iure communi, sed ex mera gratia, & dispensatione.*
- 2 *Donatio iuris patronatus facta laico sine Episcopi consensu nulla est.*
- 3 *Consensus Episcopi ideo requiritur in iuris patronatus concessione, vt videat loci idonei erectionem, & alia quæ pertinent ad modum regendæ, & gubernandæ Ecclesiæ.*
- 4 *Spiritualia à laicis tractari non possunt propria auctoritate.*

Donatio iuris patronatus facta laico absque consensu Episcopi dicitur nulla.

PROBATUR hæc conclusio communiter in c. illud, & in cap. cum sæculum de iuris patronatus, cuius rei ratio est, quia Ius patronatus ad laicos de iure communi non spectat, nisi ex mera gratia, & dispensatione Rota in antiquis in decif. 556. incip. Vtrum præsentatus, & in Nouis in decif. 404. incip. fuit dubitatum in fin. Bellamer. in decif. 751. sub n. 3. Franc. Marc. in decisio. Delphin. 275. n. 2. 135. n. 3. vol. 1. Veral. in decif. 230. n. 2. lib. 1. Guid. in decif. Venet. Triuisan. 51. nu. 9. lib. 2. Blanchetto in decif. nouissima Roman. 421. in fin. par. 1. vol. 2.

2 Vnde donatio iuris patronatus facta laico sine Episcopi consensu nulla est Rot. in antiquis in decif. 857. incip. quidam Jæcus Veral. in decif. 144. n. 4. lib. 2. Rota nouis in decif. 404. incip. fuit dubitatum Francif. Mon. in decif. 473. n. 2. in decif. 1138. vol. primo Verall. in decif. 282. n. 1. in decif. 287. vol. 1. & in decif. 144. n. 2. lib. 1. Corta in decif. nouissima Romana. 265. n. 3. par. 2. vol. 2.

3 Item consensus Episcopi, siue ordinarij ideo in iuris patronatus cõcessione requiritur, vt videat loci idonei erectionem, ac Ecclesiæ erigendæ, inspiciat quantitatem dotis, & disponat modum regendæ, & gubernandæ Ecclesiæ, vt ex Calder. in consilio ultimo versiculo, & ratio titulo de iure patronat. fauore etiam Ecclesiæ ne contingat inchoari, & non finiri, ac consumari videat postmodum non sufficere dotari, vt per Abb. in cons. 89. num. 2. vol. 2. vel potius quia ista spiritualia à laicis propria auctoritate tractari nequeant, vt per Panor. in cons. 59. sub num. 3. vol. 2. Cirt. de iure pat. in verb. pro eo, quod de Diæcesan. consensu q. 3. num. 7. quas rationes refert. Cantucius in decisione Nouis. Roman. 99. numero 5. 6. 7. vol. 2.

RESOLVT. CCXCVI.

- 1 *An in donatione iuris patronatus consensus Episcopi possit subsequi.*
- 2 *Assensus potest precedere contractum, interuenire in contractum, subsequi contractum.*